

[Frits Clausen.]

Det ærede Medlem udtalte sig om mine Sindsstemninger, da jeg sidst talte om Ejendomsretten. Det ærede Medlem mente, at jeg „bildte mig ind“, det var sagt af Karl Marx, at Ejendom er Tyveri. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nede paa sin Plads kan dømme om, hvad jeg bilder mig ind, naar jeg staar paa denne Talerstol. Jeg troede heller ikke, det var en egnet Plads til at reklamere med, hvad man ved, og hvordan man er. Jeg ved godt, at det ikke er Karl Marx, men Proudhon, der har sagt det, men Marxisterne vil vel ikke fornægte, at de bekender sig til Læren: Ejendom er Tyveri, og det var det, det kom an paa. — Jeg ved ikke, om „Sludder“ er et parlamentarisk Udtryk?

Formanden: Nej.

Frits Clausen: Men saa maa det ærede Medlem, Justitsminister Steincke, sige det lidt mere sagte, saa jeg ikke kan høre det. (*Justitsministeren* [Steincke]: Jeg sagde det ikke!). Naa, ja, det kom dernede fra. — Naar jeg har udtalt mig om Ret til Ejendom, har jeg fra denne Talerstol sagt, at vi anerkender den Ret, man selv skaber, men ikke den Ret til Ejendom, man faar ved Spekulationsgevinst. Det glæder mig i øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kunde tænke sig at være med til at afskaffe den Ejendomsret, som Brugsforeninger og Obligationsejere har. Det var et Skridt i den rigtige Retning, og jeg skal ikke staa tilbage for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch med Hensyn til at opheve den private Ejendomsret, som Forbrugsforeninger og Obligationsejere har.

Dernæst skal jeg vende mig med et Par Ord til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Han talte om Forholdene i den større Verden; det er der ogsaa talt om fra anden Side. Der er talt om den danske Neutralitet. Det er ganske givet, at vi som den lille Stat maa holde os neutrale og haabe paa, at vi kan være det i det Opgør, som maaske kommer. Rent indenrigspolitisk vil jeg sige til ærede Medlemmer i denne Sal, at Neutralitet overført paa alle Forhold ikke er noget særligt. Mit lille Parti tillod sig i Gaar at være neutral over for et Lovforslag her, og der var en hel Del af de ærede Medlemmer, der lo højt ad os og med Rette; jeg skal ikke protestere imod det, idet Neutralitet aldrig er nogen positiv Indsats, men det er desværre det Synspunkt, vi Danske har overført paa hele vort politiske Liv. Vi lader os beherske

af denne Neutralitet, af denne Ligegyldighed over for de Faktorer, som spiller ind, og det synes ogsaa, at man om dette høje Tings Gerning kan sige, at man uden videre lader de Opgaver ligge, som Folkelivet kræver.

Man ser jo Opgaverne. Det er blevet pointeret mange Gange her, at Arbejdsløsheden maa afskaffes, man ser Landbrugs-krisen, men neutralt lader man dem ligge. Man rører ikke ved det, man taler om det, men gør ikke noget. Denne Neutralitet over for de Krav, som Folket stiller, kan dette høje Ting ikke være bekendt, og vi kan ikke være bekendt at rejse hjem paa Sommerferie — paa 1ste Klasse — uden at sørge for, at de Folk, der gaar paa Landevejen, kan se Fremtiden i Møde.

Det er, hvad jeg ønsker at sige her. Jeg kunde sige noget om Demokrati, som der ogsaa bliver talt om alle Vegne i denne Tid, at Folket selv skal tænke og dømme — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der sagde det. Ja, hvis Folket skal dømme og tænke om alt, som vi Repræsentanter her f. Eks. skulde dømme om i Gaar, da vi skulde tage Stilling til et Lovforslag om Fiskeeksport og et Lovforslag om Skattebetaling paa Færøerne, et Lovforslag om Uoverensstemmelse mellem Mejerister og Mejerier, og en hel Masse andre Ting, er det et meget stort Krav, Demokratiet stiller til Folk, at de skal tænke og dømme selvstændigt i alle disse Spørgsmaal. Det er endda et Krav, som Demokratiet ikke med Rette kan stille til Tingets Medlemmer. Jeg kan roligt sige, vi med vor daarlige Begavelse maa melde os fra med Hensyn til at kunne tænke og dømme selvstændigt om alle de Lovforslag, som bliver præsenteret os.

I øvrigt tales der saa meget om Frihed. Jeg vil nok spørge, om Friheden er større under Demokratiet end i andre Lande. De fleste af de Love, der bliver vedtaget, er Forbud imod, at man gør noget, og hvis jeg tænker paa de Kaar, der er budt os National-socialister f. Eks. under vore Møder af Frihedens højeste Instanser, saa kan jeg kun sammenligne det med Forholdene nede i Sønderjylland i den Periode, der er blevet betegnet som von Köllers. Under von Köller, der var en af de værste Frihedsberøvere i mit lille Hjemland, som ogsaa har været nævnt nogle Gange her — derfor nævner jeg det — blev der sendt preussiske Gendarmere til at overvaage danske Møder. Dem kunde man se, dem kunde man høre ved deres Spore- og Sabelklirren, og som Regel forstod de ikke et Ord af, hvad der foregik;